

тость словесность и време завершавать по вечето иенца, нежели сила и буйность. Нетерпѣливи-те человѣцы нищо не получавать; защо ся надяватъ да получать за скоро, и ако бы иѣкое дѣло ся забавило, они го не броятъ вече полученіе. Да внимаваме, да не бы обладаль нась тойзи порокъ; всяко нещо дохожда у время-то си, когда имамы терпѣніе. Кой е той що не ощущава злины въ той свѣтъ; Увы; това е общій законъ на человѣцы-те, и токмо благоразумный може да ся не счисли, той по мало страдае; защо знае да терпи. Не будете изятни, нито ся укайвате за вся, нито да ся гнѣвате. По средѣ на големы-те злополучія, разумный человѣкъ живѣе спокойно; онъ терпи, кон-то не може да забрани. Весма мали неща въ сообщеніето могатъ да причинять намъ досажденіе. Треба да знаеме да терпиме противны-те, и наше-то на-выкновеніе ги струва весма легки. Не находася человѣкъ безъ досажденіе. Не можишъ да находашъ всегда пристойно време. Що треба прочее да чинишъ? Да промѣнишъ неща-та не можишъ. Пріемай убо время-то какъ-то е и какъ-то го находашъ.

Членъ 10.

За злаощастіе-то.

Злаощастіе-то, на времени, е добро; защо ни